

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 42. Bardas e vivis abit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

admodum Ecclesia Imperatoris jura non lædit. *Antequam Iesus Christus veniret, inquit, dabantur Reges, simul Sacerdotes, qualis erat Melchisedech. Illudque Diabolus imitatus est in Imperatoribus Gentilibus, qui etiam Summi Pontifices erant. At postquam in mundum missus est ille, qui proprie Rex est & Pontifex, non amplius Imperatores jura Pontificum invaserunt, nec Pontifices jura Imperatorum. Iesus Christus ambas potestates ita separavit, ut Imperatores auxilio Pontificum ad consequendum vitam æternam indigerent, & Pontifices in negotiis secularibus Imperatorum legibus uterentur.*

Sæculum IX.
A. C. 865.

Epistola finita subjungit Papa: *Quicumque banc epistolam Constantinopoli legerit, cui ad Principem accedere licet, & quidquam in ea contentum Michaellem Imperatorem celaverit & dissimulaverit, Anathema sit! Quisquis etiam eam interpretatus fuerit, & ex ea quidquam mutaverit, subtraxerit, vel addiderit, nisi forte ex ignorantia id fiat, aut idioma Græcæ dictionis exigat, anathema sit! Hæc cautio erat necessaria, postquam epistolæ Pontificiæ priores fuissent depravatæ.*

p. 325.

§. XLII.

Bardas e vivis abit.

Haud multo post tempore Constanti-

Hist. Eccles. Tom. XII. L. no.

Sæculum IX. nopoli nova rerum facies subiit. Bardam Cæsarem oblatum per quietem

A. C. 866.

Nic. vit.

Ignat. p.

1221.

somnium perterruit, quod Philotheo amico suo narravit in hunc modum: *Videbar hac nocte inter preces cum Imperatore ad Ecclesiam majorem procedere, atque per singulas fenestras Archangelos introspectantes cernere. Cum prope ambonem consisteremus, adsunt duo Eunucho a cubiculis crudeles & efferi, quorum alter Imperatorem ligatum e choro a dextris, & alter me pari modo vinctum a sinistris raptavit. Tunc subito in Sanctuarii throno apparuit Senex sedens, illa specie, qua S. Petrus in imaginibus representari solet, adstantibus duobus viris aspectu terribilibus, quos Prætores dixisses. Videa ante genua S. Petri Ignatium lacrymis madentem, & ipsum Apostolum commiseratione commotum. Clamabat ille: Tu vero, cui datæ sunt claves Regni Cælorum, si injuriæ mibi illatæ ignarus non es, afflictam senectutem meam solare. S. Petrus respondit: indica hominem, qui te læsit, & faciet Deus cum tentatione proventum. Tunc Ignatius retrospectens, & digito me ostendens dixit: hic vir, hic est, qui mibi maxime nocuit. Mox S. Petrus, signo Prætori a dextris ejus stanti dato, tradens ei exiguum pugionem, vocata elata dixit: corripe Bardam, Dei hostem, & in vestibulo corpus ejus in partes seca.*

Cum

Cum ego ad supplicium ducerer, vidi dex- Sæculum IX.
tra minaciter elevata Imperatori dicen- A. C. 866.
tem: neutiquam effugies, fili degener!
tandem non secus angebar, ac si corpus
meum in plurima frustra concidi conspi-
cerem & sentirem.

Bardæ timore turbato & hunc in mo-
dum inter planctus somnium suum refe-
renti suadebat Philotheus: Domine, par-
ce misero seni, Judicium Dei cogita, &
nullo amplius malo etiam meritum affice.
Nihilominus Bardas, insuperhabito sa-
pienti consilio, quemdam Photii pro-
pinquum, cui nomen Leo, ad illam In-
sulam, ubi Ignatius degebat, cum mili-
tibus & mandatis misit; tam arcte esse
custodiendum, ut Liturgiam celebrare
non posset, nemoque ad eum ingredi,
vel exire. Id ineunte Quadragesimo
anno octingentesimo sexagesimo sexto
sub finem mensis Februarii factum, &
Ignatius per menses tres molesta custo-
dia vexatus est. Mense Aprili Michael
Imperator expeditionem molitus, Insu-
lam Cretam suæ ditioni ereptam iterum
sibi subjecturus, ita suspicionibus contra
Bardam itineris comitem impletur, ut Post. Theo.
eum perdere statueret. Ille interfecto l. IV. n. 40.
res suos nudis gladiis tabernaculum in- p. 128. ibid.
trare conspiciens, ad Imperatoris pedes Bas. n. 17.
provolutus vitæ gratiam rogat, sed fru- p. 148.
stra, nam e tentorio abstractus multis Bardas tru-
cidatur, cidatur,

Sæculum IX.
A.C. 866.
vulneribus confoditur. Avulsa a trun-
co membra perticæ imposita non sine mi-
litum risu in castris circumlata. Hunc
exitum Bardas vigesima nona Aprilis an-
no octingentesimo sexagesimo sexto, In-
dictione 14. sortitus est. Illico Impera-
tor abjecto belli movendi proposito Con-
stantinopolim reversus Basilum Macedo-
nem, cædis in Bardam patratae non ulti-
mum auctorem, adoptavit, & officiorum
Magistrum constituit. Cumque Michael
rerum gerendarum rudis & iners viro
indigeret, qui vicaria potestate Rempu-
blicam regeret, eundem post breve tem-
pus Imperii Socium adlegit, atque in Ec-
clesia S. Sophiæ in Die Pentecostes, vige-
sima sexta Maji, eodem anno solemnî ritu
coronavit.

Photius Patrono orbatus non idcirco
Nicot. p. animo concidit; sed, in Bardam fortunam
1223. damnans non scelus, abominari virum
cœpit extinctum, cui luce fruendi more
fervili adulatus fuerat. Eo autem omnes
convertit cogitationes, qua ratione po-
tissimum Basilii gratiam sibi conciliaret,
& Michaelis amicitiam excoleret, cum
nesciret, utri summa potestas esset ob-
ventura. Interim indignans, quod mul-
ti suam Communionem (*) fugerent, ex
quo

Photii Astu-
tia.

(*) Inde constat, quantum Auctoritas Roma-
ni Pontificis in Ecclesia Constantinopolitana vis-
guerit,

quo Nicolaus Papa Sententiam in eum ^{Sæculum IX.} tulisset, omnes illos dirum in modum ^{A. C. 866.} persecutus est. Quosdam etenim Digni- ^{Anast. præf.} tatibus suis, alios Bonis spoliavit, alios ^{8. Conc. p.} ejecit in exilium, alios carceri traditos ^{964.} variis tormentis cruciavit. Nulli hominum conditioni, non ætati, non sexui parcebat. Eremiculis ex Olympo monte pulsas cellulas eorum incendit. Quemdam secum communicare detrectantem in terram umbilico tenus defodi iussit.

Quo plures ad suam Communionem pertraheret versutissimi ingenii homo, duobus modis usus est. Primo ab Imperatore mandatum extorsit, ut omnia legata pia cujuscunque condito testamento decedentis per Patriarchæ manus distribuerentur. Itaque munificentissimus videbatur, nec enim plurimi curiose pensabant, num sua daret, vel aliena; qui vero testamentum scribere cupiebant, cogebantur ejus Communionem amplecti, ut haberent, qui ultimam suam voluntatem executioni mandaret. Altera fraus erat, quod omnes Discipulos ad scientias profanas addiscendas ad se venientes compelleret data pagina promittere, se exinde non aliam quam Photii fidem professuros. Unde hi omnes, erant vero magno numero multique ex primis stirpibus nati, Magistrum defendere tenebantur.